

uitgelopen haiku

dode olm, een haagmus
klingelt zijn carillon
zelfs het grind zwijgt
in de berm

zelden zag je hem
van zo dichtbij: zo warm
het bruin van zijn borst
en als een blij pochetje
een witte streep wat
scheefjes op zijn vleugel

bijna raakt je hoofd
aan de kale twijg
en als door een stok
betoverd blij je staan

zelden klonk hij zo
helder, wachtte hij zo lang
om in de kruinen op te gaan

Staf De Wilde